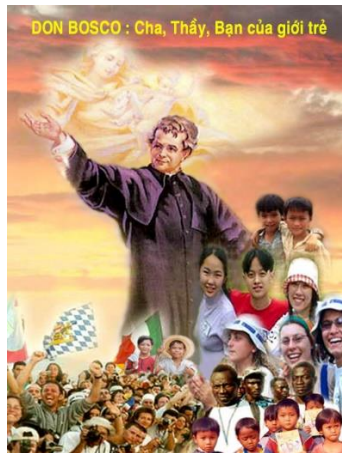

Đoạn đường Dân hiến – 50 năm một Hành Trình
(*Riêng tặng lớp Đức Mẹ Sầu Bi 1970*)
Thanh Quảng sdb

Ngày 23/8/1970 - 50 năm xưa là ngày gì mà mình và lớp mình 21 chàng trai trẻ lại khăn dòng lần đầu vào ngày đó nhỉ? Nó không phải là một ngày lễ trọng như ngày 15/8 lễ Mẹ hồn xác lên trời, hay ngày 31/1 lễ cha thánh Gioan Bosco? 50 năm trước ngày đó là một ngày Chúa nhật như bao Chúa nhật khác...

Tập tục các ngày khăn dòng trong tu hội Salesian Don Bosco thường vào dịp 15/8 cho nhiều quốc gia trong đó có Việt Nam và ngày 31/1 như tại Úc châu. Thế tại sao lớp mình lại khăn vào Chúa nhật 23/8/1970?

Số là trong Tu hội cứ ba năm thì có Tỉnh hội, ngày nay được gọi là Tu hội tỉnh và 6 năm thì có Tổng hội hay Tổng Tu nghị... Nghĩa là cứ ba năm một lần Tỉnh Dòng có Tu hội tỉnh là Đại hội mà Giám tỉnh cùng ban cố vấn tỉnh và tất cả các Giám đốc các cộng thể và mỗi cộng thể có một đại diện nữa, qui tụ lại khoảng một tuần để nhìn lại chặng đường hoạt động tông đồ, cuộc sống của các hội viên và tình trạng các cơ sở ra sao để chấn chỉnh và nhìn tới tương lai để phát triển nhằm đề ra các chương trình sống và hoạt động cho tỉnh dòng...

Còn Tổng hội hay Tổng Tu nghị Thế Giới là dành cho toàn Tu hội trên khắp thế giới qui tụ các Giám tỉnh và mỗi tỉnh dòng một đại diện, 6 năm một lần trong thời hạn 1 hay hai ba tháng, họp lại với Cha Tổng Quyền và Ban Thượng cố vấn để nhìn lại và định hướng tương lai cho toàn Tu hội trong 6 năm tới và tương lai...

Năm 1970, lúc đó Salesian Việt Nam còn là một thành phần trực thuộc tỉnh dòng Hồng Kông, nên vào dịp tháng Tám, Tu hội tỉnh năm đó được nhóm họp tại Hồng Kông, nên ngày khăn của lớp bị hoãn lại một tuần thay vào lễ 15/8 thì được tổ chức vào Chúa nhật 23/8/1970 tại Đệ tử viện Don Bosco Thủ Đức.

Nói về lớp mình, không biết sao lại chọn “Đức Mẹ Sầu Bi” làm quan thầy lớp? Mà sau này nhiều khi anh em gặp lại nhau, cứ lặp lại một điệp khúc “Chọn Đức Mẹ Sầu Bi”, nên lớp bi sầu thật!

Nhớ lại ngày chập chững vào đệ tử viện là 120 đứa, mà sau 6 năm được chọn vào nhà tập được vồn vẹn 25 thằng, công với 10 thầy sư huynh, nên tổng cộng năm tập (1969-1970) có tới 35 tập sinh. Một năm tập đông nhất của cha tập sư Andreas Majcen. Cha là người Nam Tư, sau năm 75, Ngài là người ngoại quốc cuối cùng bị trục xuất khỏi Việt Nam, về lại nguyên quán của Ngài và chết tại Nam Tư.

Nói về nước Nam Tư hay được gọi là Cộng hòa Liên bang Xã hội chủ nghĩa Nam Tư được thành lập trong thế thứ hai và tồn tại cho đến khi bị giải thể vào năm 1992 - trong bối cảnh xảy ra chiến tranh Nam Tư. Đây là một nhà nước xã hội chủ nghĩa và là một liên bang bao gồm sáu nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa: Bosna và Hercegovina, Croatia, Macedonia, Serbia và Slovenia. Ngoài ra, bản thân Serbia lại có hai tỉnh tự trị là Vojvodina cùng Kosovo và Metohija.

Ngày 23/8/1970 là ngày khấn dòng đầu tiên của 21 thầy gồm 14 tư giáo của lớp tôi và 7 sư huynh...

Đúng là lớp Sầu Bi, vì thường sau khi khấn dòng là được gửi đi Hồng Kông để học Triết, nhưng vì thời cuộc của đất nước chiến tranh tàn khốc và những tranh chấp giữa Công giáo và Phật giáo trong việc gửi sinh viên đi du học, nên sau một thời gian dài chạy giầy tờ không xong, nên cả lớp được bề trên quyết định cho ở lại học Triết học tại Việt Nam.

Thế là từ nhà tập Trạm Hành các bề trên mua một khách sạn nhỏ nằm gần bờ hồ Xuân Hương trên đường Võ Tánh, ngôi nhà đó tọa lạc sườn đồi 4G Võ Tánh... Thế là 15 đứa chúng tôi cùng hai thầy thần học là Đức cha Đệ (Thái Bình) và cha Phùng (đã qua đời) lúc đó sống chen chúc trên tầng lửng của ngôi biệt thự... hai thầy Thần học thì học ngoại trú tại Giáo Hoàng học viện, còn anh em Triết học chúng tôi sáng sáng chiều chiều quốc bộ tới Đại học Công giáo Đà Lạt học Triết và tối tối lại có hai cha là tiến sĩ linh mục Massimino người Ý làm Giám đốc và cha German Lager người Thụy Sĩ dạy Triết cùng với hai thầy hộ trợ Việt Nam là thầy Nam và thầy Hữu, thay nhau dạy các môn Triết và chương trình đào luyện chúng tôi...

Trước nhu cầu đào luyện của Á tỉnh lúc đó, các bề trên đã mua lại cái thung lũng sau biệt thự và xây một học viện to lớn với 120 phòng trên thung lũng cạnh Thung lũng Tình Yêu của thành phố Đà Lạt mộng mơ... Thế là lớp chúng tôi lãnh đủ: mỗi khi xe gạch, sắt, xi-măng từ Sài Gòn về tới, bất kể là ngày đêm chúng tôi phải bốc vác xuống, có lúc trời lạnh cóng buốt... Tôi còn nhớ có ngày có đêm phải bốc vác tới ba bồn lần! Ba năm trau dồi học hành và làm việc trong thời gian Triết học (1970-1974) là lúc Học viện hoàn thành và được khánh thành, nhưng chỉ được mấy tháng sau là đất nước rơi vào tay Cộng Sản, Đà Lạt mất ngày 20/3/1975 và toàn thể miền Nam rơi vào tay Cộng Sản ngày 30/4/1975... May thay địa thế Học viện nằm dưới thung lũng, nên tình dòng còn giữ được và hiện nay vẫn là Học viện Triết Don Rua và cũng là Trung tâm giáo xứ Don Bosco và Trung tâm thanh thiếu niên của thành phố Đà Lạt...

Cuộc đời mỗi người là một cuộc hành trình, dài ngắn, và có đến đích được hay không đòi hỏi mỗi người chân thành tín thác bước tới. Năm mươi năm hay sáu mươi năm đời tận hiến, nhìn lại là cả một chuỗi đường dài theo Chúa qua mọi nẻo đường, lúc vui mừng hăng say, lúc tủi buồn thất bại chán chường... nhưng tình Chúa luôn đong đầy khích lệ ta bước tới... Cũng có thể nói, năm mươi năm, một chặng đường không quá dài với một đời người, nhưng lại là mốc điểm thời gian quan trọng, chúng ta cần dừng lại để tạ ơn, để tạ lỗi và khẩn cầu kín múc tình yêu bước tới...

Nhìn lại 50 năm, có những thầy đã hoàn tất ơn gọi Salesian thật ngắn gọn như thầy Hùng bị chết đuối tại vũng tàu khoảng năm 1974, khi đưa học sinh đi nghỉ hè, hoặc thầy Văn bỏ mình trong vùng đất khô cằn sỏi đá Tân Cang lúc tuổi đời ba mươi vì cơn sốt rét ngã nước trong một giai đoạn đất nước nghèo đói thê thảm ở thập niên 1980... Hoặc bỏ mình trên bước đường vượt biển tìm tự do như Nho!

Một số lớn được Chúa sai vào đời trong đời sống gia đình, nhưng vẫn sống tinh thần của một người tông đồ Salesian giữa đời... Số còn lại vẫn đang cần cù trong vườn nho của Chúa, vón vện còn được 4 linh mục (cha Số, cha Linh, cha Ký và Quảng) cùng 2 thầy Sư huynh thầy Rỡ và thầy Hội...

Cá nhân chúng tôi đã bỏ nước ra đi để đạt tới chức linh mục sớm hơn các anh em khác và may mắn đã tới được mảnh đất an lành xứ Úc và phục vụ nơi đây... Còn 3 linh mục và 2 thầy sư huynh anh em, đang bôn ba phục vụ nơi xứ Thượng hay trong những cánh đồng Salesian nơi quê nhà... Nhưng tất cả cùng một lý tưởng, một chí hướng: "Phục vụ Chúa" nơi mọi người mọi giới, đặc biệt chú tâm đến giới trẻ nhiều hơn theo ơn đoàn sủng của cha Thánh Gioan Bosco.

Dịp kỷ niệm Kim khánh hay lễ vàng hôm nay sẽ để lại trong chúng tôi nhiều cung bậc cảm xúc khác nhau. Trải qua bao thăng trầm cuộc đời, thời cuộc, mỗi người vẫn bước tới, vui niềm vui dâng hiến, phục vụ tha nhân mà Chúa quan phòng sai đi, như lời ĐTC Phanxicô trong Tông thư gửi những người thánh hiến viết: *"Các con không chỉ có một lịch sử huy hoàng để nhớ lại và tường thuật, mà còn có một lịch sử oai hùng cần viết lên! Hãy nhìn về tương lai, nơi mà Thánh Linh đã dự định thực hiện cùng với các con những điều trọng đại hơn nữa"*.

Lời khấn được lặp lại hàng ngày, nhưng đặc biệt hôm nay vẫn đầy quả cảm cho dù sức lực có hao mòn, cạn kiệt xuống dốc theo năm tháng!

Xin được ghi lại đây một cảm xúc của ngày đầu tuyên khấn:

Đường hành trình

Con thấy mình lạc lõng giữa rừng hoang

Không một đường kẻ quen thuộc

Không một lối mòn rộng mở

Không một tiếng kêu mời khích lệ

Không một luồng sáng soi hy vọng

Giữa tầm tối mù khơi

Con mò mẫm

Con kinh hoàng

Con hãi sợ!

Yến tiệc mùa xuân trần thế không còn ma lực

Khoái cảm xác thân rửa tòn cây cỏ

Sức mạnh bạc tiền tan thành tro cát...

Con đối diện thực tại huyền linh

Trong run sợ con cúi gập trước bàn cân công lý

Tiên quyết Chúa đâu là quan án

Vì yếu tính Ngài là tình thương tha thứ
Thâm tín đó cho con hiên ngang ngừng đầu
Xác quyết đó cho con vững tin tín thác
Chân lý đó cho con vãi vôi dìm mình
Trong biển tình bao la Đức Chúa...
Ký ức về ngày khẩn đầu 23/8/1970
Và cảm xúc của ngày vĩnh thệ

Trọn Đời dâng Hiến

Trọn đời giờ đây con đính ước,
Mãi mãi yêu thương Chúa cùng con;
Trong tin yêu trọn đời con bước,
Quyết chữ trung, vẹn tấm lòng son.

Sống hiến dâng, cuộc sống trao ban,
Cho đi tình yêu, cạn nguồn mến;
Trọn xác vẹn hồn, hiến tấm thân,
Để yêu, để thương và để mến.

Sống hiến dâng, tình mến đắm say,
Yêu bao la, tình chưa trọn kiếp;
Mến nồng say, thương vẫn với đầy,
Thế nên trọn đời trong cõi chết.

Chúa ơi đây giờ con hiến dâng,
Trọn yêu thương với niềm ý thức;
Tấm thân hèn nong nả hiến dâng,
Nhận lấy tin yêu dìu con bước.

Kỷ niệm ngày khẩn trọn đời

Đà Lạt 8/12/1975

Xin hiệp thông với anh em cùng năm tập 1969-1970 để tạ ơn...

Thanh Quảng sdb

Mùa Đông Melbourne Úc Châu 23/8/2020